

opusdei.org

„Královno manželů, oroduj za nás“: radosti a strasti jedné mariánské rodiny

Panna Maria se podepsala na prvním setkání Lukáše a Marie. Po dvanácti letech vyprávějí, jak se vypořádávají s denními obtížemi a jak v Boží přítomnosti kráčí po cestě každodenního života.

27.10.2022

„Marie a já jsme se poznali 1. listopadu 2008. Upoutal mě její přitažlivý pohled a červený kabátek, co měla na sobě, ale co v našem setkání hrálo největší úlohu, byla Panna Maria.

Lukáš je s Marií už dvanáct let, mají čtyři děti a jsou supernumeráři Opus Dei. V rozhovoru v Radio Mater (Itálie) se podělili o své svědectví a vyprávěli, jak od prvního setkání zakoušeli přítomnost Panny Marie.

„Během posledních let na vysoké škole, kterou jsem studovala ve Španělsku - vypráví Maria -, jsem měla příležitost navštívit mariánskou svatyni Torreciudad. Prosila jsem Pannu Marii, aby mě představila mému budoucímu manželovi a aby mě tam, jako poděkování, doprovodil, protože bych si tím splnila sen mého života: vdát se a mít rodinu.“

Pokračuje Lukáš: „Jednoho večera jsem se dověděl, že Marie už byla v Torreciudad, svatyně, o které jsem už slyšel a kterou jsem chtěl navštívit. A tak když jsme se procházeli, jsem se jí zeptal: Chceš tam jít se mnou? Nevěděl jsem, že tato má slova byla ozvěnou prosby, se kterou se ona obrátila na Pannu Marii.

8. května 2010 se vzali: „Po více než dvanácti let manželství jsme mohli říci, že skutečnost předčila naše očekávání. Pochopitelně že se objevily problémy, ale i v těch případech na sebe mateřská přítomnost naší nebeské Matky nedala dlouho čekat,“ říká Marie.

Dárky Panny Marie

Za několik let jsme se museli vyrovnávat s několika problémy se zaměstnáním: „V roce 2016 - vzpomíná Lukáš - těsně před narozením Alžběty, prošel podnik, ve kterém jsem pracoval, obdobím krize

a musel jsem se smířit s dočasným snížením platu, což znamenalo pracovat týdně o jeden den méně.“ Lukáš a Marie se rozhodli začít s novénou k Panně Marii v Pompejích. 8. května na svátek Panny Marie a na výročí jejich manželství dostali zprávu, že se může vrátit do práce na plný úvazek.

Další dárek, který dostali na přímluvu Naší Paní Loretánské, byl jejich dům. Vypráví Marie: „Poprvé, co jsme se přišli podívat na tento dům, jsme ani neotevřeli dveře a už nás přivítal obrázek Panny Marie Loretánské. Hned jsme si byli jistí, že po čtyřech letech neustálého hledání to bude náš nový domov. V den podepsání smlouvy byl svátek Naší Paní Loretánské. A v dalších letech děti nabízely maličké oběti a modlitby, každý prosil o něco speciálního do domu. Na první pohled nemožné, ale náš dům

odpovídá přesně tomu, co si naše děti vysnily a vypsaly.“

„Královna manželů“ a „Těšitelka nájemného“

Nejnáročnější chvíle Covidu nám přinesly další mariánské plody. Lukáš vysvětluje, že „každý den jsme se společně s několika rodinami online modlili růženec, včetně prarodičů a dětí. Plánovali jsme, že ve vedení růžence se budeme střídat. Tato společná modlitba navíc živila naději mezi rodinami a po růženci jsme vyhradili prostor k rozmluvě a popovídání si. Jeden každý mohl přednést svou intenci, přičemž protagonisty byly děti; tímto způsobem jsme se podporovali a pokračovali i v obtížnějších chvílích.“

Nechyběly ani úsměvné okamžiky, například když děti nesprávně vyslovovaly litanie - Královno manželů, místo Královno mučedníků (v italštině mariti, martiri) a Těšitelko

nájemného, místo Těšitelko zarmoucených (v italštině affitti, afflitti).

Nedávno Marie vážněji onemocněla, brala to jako novou příležitost prosit Boha a Pannu Marii o pomoc. „Není snadné pochopit Boží lásku skrze utrpení a obtíže, je to příkrá a tajuplná cesta. Každý den se vydávat na cestu a ze sebe vydat to nejlepší, znamená to srdnatě bojovat, protože právě v naší křehkosti nacházíme pevnou ruku Boží, která nás doprovází v lidech, jež nám v každém okamžiku staví On do cesty. Setkání s Bohem mají nevyčísitelnou hodnotu, pomáhají nám kultivovat naději a autentický a přátelský vztah s ním. Jen když tento vztah zakoušíš, uvědomuješ si jeho hloubku a krásu.“

Zábava a nesení kříže: je to možné

Na této cestě nejsou sami, spoléhají se na duchovní doprovázení, které se nabízí každému, kdo se přiblíží Opus

Dei. Každému se v této osobní konverzi pomáhá, aby porozuměl Boží vůli a dal smysl zápasům, radostem a úzkostem: „Naši duchovní rádci jsou jako naši strážní andělé, zajímají se o vše, s čím zápasíme; chceme-li být svatí, bez nich se neobejdeme. Pomáhají nám, abychom povstali a pokračovali pokaždé, když upadneme a chybuje, a také nám pomáhají v otesávání sochy, kterou si Pán připravuje, necháme-li se jím formovat.“

Marie pokračuje a svěřuje se s další nezbytnou a základní věcí, máme-li přijmout a nést každodenní kříž: zábava. „Společně s našimi dětmi, které nám vypomáhají a mou nemoc trochu odlehčují, jsme si zvykli a stala se z toho naše rutina: napodobování se. Děti jsou v tom velmi kreativní a šikovné, jde-li o to někoho nebo sebe rozesmát, udělat si ze sebe legraci - ohleduplně - a

obvykle uhodí hřebíček na hlavičku.
Často k nám mluví Duch svatý skrze
jejich slova a věty, které nás někdy
svou upřímností, jednoduchostí a
hloubkou překvapí.“

---

pdf | dokument generován automaticky
z [https://opusdei.org/cs-cz/article/
kralovno-manzelu-oroduj-za-nas-
radosti-a-strasti-jedne-marianske-
rodiny/](https://opusdei.org/cs-cz/article/kralovno-manzelu-oroduj-za-nas-radosti-a-strasti-jedne-marianske-rodiny/) (09.04.2026)